

บทที่ 5

สรุป อธิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ระบบสารสนเทศแม่ข่ายผ้าแล้วผู้ไท แขวงสะหวันเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีความมุ่งหมายของการวิจัยเพื่อ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาความต้องการ ระบบสารสนเทศแม่ข่ายผ้าแล้วผู้ไท แขวงสะหวันเขต สาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาว 2) วิเคราะห์โครงสร้างข้อมูลเพื่อออกแบบระบบแม่ข่ายผ้าแล้วผู้ไท แขวงสะหวันเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว 3) ออกแบบและพัฒนา ระบบสารสนเทศแม่ข่ายผ้าแล้วผู้ไท แขวงสะหวันเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว 4) ประเมินประเมินความพึงพอใจระบบสารสนเทศแม่ข่ายผ้าแล้วผู้ไท แขวงสะหวันเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว

ผู้วิจัยได้ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการระบบสารสนเทศแม่ข่ายผ้าแล้วผู้ไท แขวงสะหวันเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ผู้วิจัยกำหนดประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือประชากรจะเป็นสตรีชาวผู้ไทที่มีความสามารถประดิษฐ์ลายผ้าแพรวาบนผ้าแล้วและสามารถบอกชื่อลายผ้าได้ มีช่วงอายุระหว่าง 50-80 ปี ที่อาศัยอยู่ในแขวงสะหวันเขต ได้แก่ 1) บ้านละหาน้ำ เมืองสองคอน 2) บ้านเมืองจัน เมืองเซโปน โดยสุ่มแบบเจาะจงจำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสัมภาษณ์และแบบสนทนากลุ่ม ที่สร้างขึ้นใหม่ จำนวน 1 ชุด และแบบสอบถามที่สร้างขึ้นใหม่ มีทั้งหมด จำนวน 3 ตอน ผ่านการทดสอบคุณภาพทั้งในส่วนของการหาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ค่าอำนาจการจำแนกและค่าความเชื่อมั่น (Reliability) และผู้วิจัยนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองเป็นการประเมินความพึงพอใจกับประชากรกลุ่มตัวอย่างโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามที่มีมาตราวัดสากล (Rating Scale) ประมาณ 5 ระดับ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการทดสอบสมมติฐานการวิจัย วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการสถิติและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยระบบสารสนเทศแม่ลายผ้าแล้วผู้ไท แขวงสะหวันเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สรุปดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาแม่ลายผ้าแล้วผู้ไทแขวงสะหวันเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สรุปได้ดังนี้

1.1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน ระบบสารสนเทศแม่ลายผ้าแล้วผู้ไท แขวงสะหวันเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ผ้าแล้ว คือ ผ้าสีเหลี่ยมขนาดเล็กสีขาว เป็นสิ่งทอของชาวผู้ไท ซึ่งรวบรวมลายต่างๆ ไว้บนผืนผ้าทอนั้น โดยสตรีชาวผู้ไททำขึ้นเพื่อผู้ที่เป็นแม่จะมอบให้กับลูกสาวเมื่อลูกสาวได้แต่งงานและออกเรือนไป เพื่อจะได้นำลวดลายต่างๆ ในผืนผ้าแล้วสำหรับนำมาทอเป็นผ้าเบี่ยง ผ้าลิน ผ้าโพกหัว หรือ ผ้าชนิดอื่นเพื่อใช้ประกอบการแต่งกายของสตรีชาวผู้ไทในชีวิตประจำวันและงานพิธีการ ผ้าแล้วจึงถือได้ว่าเป็นเครื่องมือหนึ่งในการจัดเก็บรวบรวมลายชนิดโบราณ ซึ่งเป็นลวดลายที่คิดค้นสั่งสมและสืบทอดมาจากบรรพบุรุษจากรุ่นสู่รุ่นของชาวผู้ไท รวมถึงเป็นแหล่งรวบรวมลวดลายที่เกิดจากการผูกสายโดยถอดแบบจากแม่ลายหลัก ผนวกกับจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ของคนรุ่นหลัง จนก่อเกิดเป็นต้นแบบลวดลายชนิดที่ปรากฏบนผ้าเบี่ยงและผ้าถุงทั้งหมดในปัจจุบัน มีวิธีการทอโดยใช้ฟืมในการทอสลักับการเก็บขีดเพื่อสร้างลวดลายด้วยวิธีการสะกิดด้ายเส้นยืนขึ้นลงด้วยวิธีการจก พร้อมกับการเพิ่มด้วยเส้นพุ่งพิเศษไปตามจังหวะที่กำหนด จึงก่อให้เกิดลวดลายบนผืนผ้าและมีลักษณะนูนเด่นปรากฏขึ้นด้วยเส้นฝ้ายที่ย้อมสีคราม สีแดง หรือสีดำ ตัดกับผ้าพื้นสีขาว มีขนาดความกว้าง และความยาว แม่ลายของผ้าแล้ว พบว่า ลวดลายที่ปรากฏบนผืนผ้าแล้วแบ่งออกเป็น 4 ประเภทได้แก่ 1) ลายพีช เป็นลายที่ได้จากลักษณะต่างๆ ของพีช 2) ลายสัตว์ 3) ลายของใช้ของสอย 4) ลายอื่นๆ

วิธีการทอผ้าแล้ว การทอผ้าแล้วประกอบไปด้วยเส้นฝ้ายที่ได้จากดอกฝ้ายธรรมชาติ หรือเส้นใยสังเคราะห์ โดยสีพื้นใช้สีขาวของเส้นฝ้าย และสีที่สร้างลวดลายจะนำไปย้อมสีดำ สีคราม หรือสีแดง ซึ่งสามารถย้อมด้วยสีเคมี หรือสีจากธรรมชาติ สีแดงจากครั่ง สีดำจากมะเกลือและสีครามจากต้นคราม นำเส้นฝ้ายขึ้นทอที่ทอผ้า และใช้ฟืมในการทอสลักับการเก็บขีดเพื่อสร้างลวดลายด้วยวิธีการสะกิดด้ายเส้นยืนขึ้นลงด้วยวิธีการจก พร้อมกับการเพิ่มด้วยเส้นพุ่งพิเศษไปตามจังหวะที่กำหนด จึงก่อให้เกิดลวดลาย

บนผืนผ้าและมีลักษณะนูนเด่นปรากฏขึ้นด้วยเส้นฝ้ายที่ย้อมสีคราม สีแดง หรือสีดำ ตัดกับ ผ้าพื้นสีขาว มีขนาดความกว้าง และความยาว

ลวดลายที่ปรากฏบนผืนผ้าแล้วแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่

1. ลายพืช เป็นลายที่ได้จากลักษณะต่างๆ ของพืช มีชื่อเรียกลายเป็น ภาษาของผู้ไทได้แก่ ลายกาบแปดตัด ลายกาบมันกบ ลายกาบมันปู ลายดอกแก้ว ลายดอก แก้วน้อย ลายดอกพันทมหา ลายต้นดอกไม้ ลายพันทมหาอุ้มหน่วย

2. ลายสัตว์ เป็นลายที่ได้จากลักษณะของสัตว์และสิ่งที่เกี่ยวข้องกับ สัตว์ ได้แก่ คนขี่ช้าง ลายกะบุงผ้าล้อ ลายกาละเกต ลายกาละเกตขี้ม้า ลายงูลอย ลายดอก ตาบัง ลายตาบังขาแข ลายตุ้ม ลายนาคไล่ชิว ลายนาคอุ้มหน่วย ลายแมงกะเบ้ หรือ ลายผีเสื้อ ลายหงส์

3. ลายของใช้ของสอย คือลวดลายที่ได้จากสิ่งของเครื่องใช้ใน ชีวิตประจำวัน ได้แก่ ลายขาเข

4. ลายอื่นๆ ได้แก่ กาบขอลายยี่ปุ่นบูราน

1.2 ปัญหาการเก็บรักษามรดกภูมิปัญญาผ้าแล้วผู้ไท

ปัจจุบันยังไม่มี การเก็บรวบรวมข้อมูลความรู้เกี่ยวกับการทอแม่ลาย ผ้าแล้วผู้ไทที่เป็นลายลักษณะอักษรผู้ที่ต้องการอยากรู้ข้อมูลเรื่องลายผ้าแล้วต้องได้ไปถาม เจ้าตัวเองทำให้เสียเวลาในการสอบถาม

ลวดลายบนผืนผ้าแล้วผู้ไทมีความยุ่งยากและใช้เวลานานในการทอจึง ทำให้คนรุ่นหลังไม่สนใจที่จะสืบทอดการทอ

1.3 ความต้องการที่จะนำสารสนเทศเข้ามาช่วยในการเก็บลายผ้าแล้วผู้ ไท ผู้วิจัยได้ไปศึกษาความต้องการของระบบจากกลุ่มประชากรตัวอย่างเพื่อนำไปสู่การ พัฒนาระบบสารสนเทศแม่ลายผ้าแล้วผู้ไท แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว

1.3.1 สตรีชาวผู้ไทมีความต้องการอยากได้ระบบสารสนเทศในการ รวบรวมข้อมูล ลวดลายผ้าแล้วผู้ไท

1.3.2 อยากได้ระบบที่สามารถนำข้อมูลเข้าไปและสามารถสืบค้น ข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว

1.3.3 อยากได้ระบบสารสนเทศที่ช่วยในการอนุรักษ์และการเผยแพร่ องค์ความรู้ที่เป็นเอกลักษณ์ของชาวผู้ไท

2. ผลการศึกษาการวิเคราะห์โครงสร้างข้อมูลเพื่อออกแบบระบบแม่ข่ายผ้าแล้วผู้ไท แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สรุปดังนี้

จากผลการผลการวิจัยในขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยพบว่า ปัญหาการเก็บรักษามรดกภูมิปัญญาผ้าแล้วผู้ไท 1. ปัจจุบันยังไม่มี การเก็บรวบรวมข้อมูลความรู้เกี่ยวกับการทอแม่ข่ายผ้าแล้วที่เป็นลายลักษณ์อักษรผู้ที่ต้องการอยากรู้ข้อมูลเรื่องลายผ้าต้องได้ไปถามเจ้าตัวเองทำให้เสียเวลาในการสอบถาม 2. ลวดลายบนผืนผ้าแล้วผู้ไทมีความยุ่งยากและใช้เวลานานในการทอจึงทำให้คนรุ่นหลังไม่สนใจที่จะสืบทอดการทอ ความต้องการที่จะนำสารสนเทศเข้ามาช่วยในการเก็บลายผ้าแล้วผู้ไท ผู้วิจัยได้ไปศึกษาความต้องการของระบบจากกลุ่มประชากรตัวอย่างเพื่อนำไปสู่การพัฒนา ระบบสารสนเทศแม่ข่ายผ้าแล้วผู้ไท แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว 1.สตรีชาวผู้ไทมีความต้องการอยากได้ระบบสารสนเทศในการรวบรวมข้อมูล ลวดลายผ้าแล้วผู้ไท 2.อยากได้ระบบที่สามารถนำข้อมูลเข้าไปและสามารถสืบค้นข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว 3. อยากได้ระบบสารสนเทศที่ช่วยในการอนุรักษ์และการเผยแพร่องค์ความรู้ที่เป็นเอกลักษณ์ของชาวผู้ไท จากผลดังกล่าวได้นำมาวิเคราะห์โครงสร้างข้อมูล พบว่าข้อมูลที่สำคัญที่ควรมีในระบบคือ หน้าหลัก คำสำคัญ ประวัติความเป็นมาผ้าแล้วผู้ไท ช่างทอผ้าแล้ว แม่ข่ายผ้าแล้ว ผู้ดูแลระบบ

3. ออกแบบและพัฒนาระบบสารสนเทศแม่ข่ายผ้าแล้วผู้ไท แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

3.1 ออกแบบระบบงาน

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์และออกแบบระบบงานแล้วดังแสดงในบทที่ 3 ที่ประกอบไปด้วยส่วนหลักๆ เช่น ส่วนหัวของเว็บไซต์ ส่วนเมนูคำสั่งต่างๆของเว็บไซต์ ส่วนเนื้อหา ขั้นตอนต่อไปเป็นขั้นตอนการพัฒนา ระบบสารสนเทศแม่ข่ายผ้าแล้วผู้ไท แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ตามวงจรการพัฒนา ระบบ (SDLC) ดังนี้

1) แบบจำลองขั้นตอนการทำงาน ของระบบ เป็นการสร้างแบบจำลองกระบวนการการทำงาน ของระบบสารสนเทศแม่ข่ายผ้าแล้วผู้ไท แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยใช้แผนผังงานระบบ ซึ่งผู้วิจัยได้จำลองกระบวนการการทำงาน กระแสข้อมูล DFD (Data Flow Diagram)

3.2 หน้าจอของระบบสารสนเทศแม่ข่ายผ้าแล้วผู้ไท แขวงสะหวันนะเขต
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว แบ่งออกเป็น 2 ส่วน

3.2.1 ส่วนของผู้ใช้งานทั่วไป

3.2.2 ส่วนของผู้ดูแลระบบ

4. การประเมินประสิทธิภาพและความพึงพอใจในการใช้งานระบบ
สารสนเทศแม่ข่ายผ้าแล้วผู้ไท แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว
ผลจากการประเมินประสิทธิภาพ ในการใช้งานระบบสารสนเทศ
แม่ข่ายผ้าแล้วผู้ไท แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว สถานภาพ
ของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 80.0 อายุของ
ผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามอายุระหว่าง 20-30 ปีคิดเป็นร้อยละ 80.0
อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามพนักงาน คิดเป็นร้อยละ 80.0

ผลจากการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ในการใช้งานระบบ
สารสนเทศแม่ข่ายผ้าแล้วผู้ไท แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว
พบว่าสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง
คิดเป็นร้อยละ 80.0 อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม อายุระหว่าง
20-30 ปีคิดเป็นร้อยละ 59.5 รองลงมาอายุน้อยกว่า 20 ปีคิดเป็นร้อยละ 35.1 อาชีพของ
ผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษาคิดเป็นร้อยละ 75.7 ด้าน
ประสิทธิภาพและโยชน์ของระบบ พบว่า โดยภาพรวมมีสภาพปัญหาอยู่ในระดับมาก
($\bar{X}=3.97$) และ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สภาพปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ ภาษา
ที่ใช้ในระบบฐานข้อมูลเป็นทางการ ตรงประเด็น และสื่อความหมายชัดเจน ($\bar{X}=3.86$)
รองลงมา คือ ข้อมูลที่ระบบนำเสนอมีความเหมาะสม ($\bar{X}=3.83$) ด้านการออกแบบ พบว่า
โดยภาพรวมมีสภาพปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.97$) และพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า
สภาพปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ ความสวยงาม ความทันสมัย และน่าสนใจของหน้าจอ
ระบบ ($\bar{X}=4.05$) รองลงมา คือ ระบบมีการแสดงข้อมูลขั้นตอนการใช้งานระบบอย่าง
ชัดเจน ($\bar{X}=3.97$) และ ด้านระบบมีความรวดเร็วในการทำงาน ($\bar{X}=3.91$) ด้านการใช้งาน
พบว่า โดยภาพรวมมีสภาพปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.97$) และพิจารณาเป็นรายด้าน
พบว่า สภาพปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ ความรวดเร็วในการรายงานผลการเลือกข้อมูล
($\bar{X}=3.97$) รองลงมาคือ ด้านความชัดเจนของรายการที่เลือกตรงกับข้อมูลและการเข้าใช้
และเลิกใช้งานระบบมีความสะดวก ($\bar{X}=3.81$) การกำหนดรหัสผู้ใช้ และรหัสผ่านมีความ

เหมาะสม ($\bar{X}=3.75$) แสดงความพึงพอใจในการเข้าใช้งานระบบสารสนเทศแม่ข่ายผ้าแล้ว ผู้ไท แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวโดยรวม เป็นรายด้าน พบว่า ด้านประสิทธิภาพและโยชน์ของระบบ ($\bar{X}=3.94$) รองลงมา ด้านการสนับสนุนและการให้บริการการใช้งาน ($\bar{X}=3.80$)

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ระบบสารสนเทศแม่ข่ายผ้าแล้วผู้ไท แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีผลการวิจัยที่นำมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ผลการศึกษา ภาพปัจจุบัน ปัญหาแม่ข่ายผ้าแล้วผู้ไท แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

1.1 ความเป็นมาของผ้าแล้ว ถือได้ว่าผ้าทอมือมีความผูกพันและเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของสตรีในแถบลุ่มน้ำโขงมานาน สะท้อนให้เห็นความเป็นมาในอดีต นอกจากการประกอบอาชีพเกษตรกรรมซึ่งถือเป็นอาชีพหลักของชาวผู้ไท สตรีชาวผู้ไทยังยึดถืออาชีพการทอผ้าเป็นอีกหนึ่งแนวทางในการสร้างรายได้และนำไปใช้ในครัวเรือน กิจกรรมการทอผ้าส่วนใหญ่จะดำเนินโดยสตรีในขณะที่บุรุษจะเป็นผู้คอยช่วยส่งเสริมในการทอ เช่น ช่วยในการปลุกต้นหม่อน การทำที่ทอผ้า การช่วยจัดหาอุปกรณ์ในการทอผ้า เพื่อนำสิ่งทอเหล่านี้มาใช้ในครัวเรือนอีกทั้งยังเป็น สอดคล้องกับงานวิจัยของ วัชรวรร วงศ์กันหา (2559) ได้ศึกษาอดีตกาลตำนานกำเนิดผู้ไท พบว่า ชาวผู้ไทคือกลุ่มชาติพันธุ์ที่สำคัญปรากฏการตั้งถิ่นฐานกระจายตัวอยู่สองฟากฝั่งลำน้ำโขง มีอัตลักษณ์การแต่งกายด้วยผ้าทอที่ยังคงสืบทอดต่อกันมา

1.2 วิธีการทอผ้าแล้ว เป็นกรรมวิธีการทอที่จัดอยู่ในประเภทการถักทอด้วยนำเส้นฝ้ายขึ้นทอที่ทอผ้า และใช้ฟืมในการทอสลักับการเก็บขีดเพื่อสร้างลวดลายด้วยวิธีการสะกิดด้ายเส้นยืนขึ้นลงด้วยวิธีการจก พร้อมกับการเพิ่มด้วยเส้นพุ่งพิเศษไปตามจังหวะที่กำหนด จึงก่อให้เกิดลวดลายบนผืนผ้าและมีลักษณะนูนเด่นปรากฏขึ้น การทอผ้าถือเป็นงานหัตถศิลป์ที่ถือเป็นสิ่งบ่งชี้ทางวัฒนธรรมการแต่งกายของสตรีชาวผู้ไท และมีการทอผ้าจากผ้าต้นแบบที่ได้มาจากบรรพบุรุษ (ปราณี กลิ่นส้ม, 2534)

1.3 แม่ลายของผ้าแล้ว เกิดจากการสร้างสรรค์ลวดลายที่คิดค้นจากจินตนาการที่ได้จากสิ่งแวดล้อมรอบกายก่อให้เกิดต้นแบบของลวดลายแล้วนำมาทอบนผืนผ้า ได้แก่ ลายพืช ลายสัตว์ ลายของใช้ ลายอื่นๆ ลายที่ปรากฏบนผ้าแล้วจึงเป็นภูมิปัญญาในการสืบทอดองค์ความรู้ที่สำคัญ ซึ่งแสดงถึงอัตลักษณ์เชิงศิลปะของชาวผู้ไทได้อย่างดีเยี่ยม(แก้วตา จันทรานุสรณ์ ; อ้างถึงใน ภูวดล ศรีธเรศ, 2534)

2. การวิเคราะห์โครงสร้างข้อมูลเพื่อออกแบบระบบแม่ลายผ้าแล้วผู้ไท แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เป็นการวิเคราะห์โครงสร้างในวงจรการพัฒนาระบบนั้นเริ่มต้นจากการศึกษาระบบเดิม แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาหรือสิ่งที่จะต้องปรับปรุงในระบบมาเขียนเป็นการไหลของข้อมูล (Data Flow Diagrams) โดยใช้ทฤษฎีการพัฒนาระบบ SDLC โดยมีการ การกำหนดความต้องการ (Requirement Definition) การวิเคราะห์ระบบ (System Analysis) การออกแบบระบบ (System Design) การพัฒนาระบบ (System Development) การทดสอบระบบ (System Testing) โดยการนำวงจรการพัฒนาระบบ (SDLC) ตามลำดับขั้นตอนแผนภาพของข้อมูลนับได้ว่าเป็นเครื่องมือที่ใช้แสดงข้อมูลในระบบ เป็นสื่อที่ช่วยในการวิเคราะห์ที่เป็นไปได้โดยง่ายและมีความเข้าใจตรงกันระหว่างผู้วิเคราะห์ระบบเองหรือระหว่างผู้วิเคราะห์ระบบกับโปรแกรมเมอร์ หรือระหว่างผู้วิเคราะห์ระบบกับผู้ใช้ระบบ (รัชณี กัลยาวิสัย และอัจฉรา ธารอุไรกุล, 2542)

3. ผลการศึกษาการออกแบบและพัฒนาระบบสารสนเทศแม่ลายผ้าแล้วผู้ไท แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เป็นการพัฒนาระบบเป็นระบบฐานข้อมูลที่รวบรวมองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับผ้าแล้ว ไม่ว่าจะเป็น ประวัติความเป็นมา ช่างทอผ้าแล้ว แม่ลายผ้าแล้ว เป็นระบบที่สามารถสืบค้นผ่านเว็บไซต์ในประเด็นที่สำคัญ คือ หน้าหลัก คำสำคัญ ประวัติความเป็นมาของผ้าแล้ว ช่างทอผ้าแล้ว แม่ลายผ้าแล้ว ผู้ดูแลระบบ ที่เป็นต้นแบบและนำไปใช้พัฒนารูปแบบลวดลายหรือต่อยอดการออกแบบผลิตภัณฑ์อื่นๆ ต่อไป การพัฒนาระบบสารสนเทศเป็นกระบวนการที่ใช้เทคนิคการศึกษา วิเคราะห์ และการออกแบบสารสนเทศขององค์กร ให้สามารถดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ (ไพบุลย์ เกียรติโกมล และณัฐรุฬพันธ์ เขจรนนท, 2551, หน้า 87) โดยจะเรียกวิธีการดำเนินในลักษณะนี้ว่า การวิเคราะห์และออกแบบระบบ (System Analysis and Design) เนื่องจากมีการ ศึกษาและวิเคราะห์ กระแส ข้อมูล ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลรับเข้า กระบวนการ ข้อมูล ส่งออก การพัฒนาโปรแกรม การติดตั้ง และการบำรุงรักษา ตลอดจนกำหนดแนวทางในการพัฒนาระบบในอนาคต การพัฒนาระบบสารสนเทศควร

คำนึงถึงเจ้าของระบบและผู้ใช้ระบบ พยายามเข้าถึงปัญหาให้ตรงจุด กำหนดขั้นตอนหรือกิจกรรมในการทำงาน แดกระบบใหญ่ให้เป็นระบบย่อย กำหนดมาตรฐานในระหว่างการพัฒนาาระบบและจัดทำเอกสารประกอบในทุกขั้นตอน เตรียมความพร้อมหากแผนงานหรือโครงการต้อง ถูกยกเลิกหรือต้องทบทวนใหม่ ออกแบบระบบเพื่อรองรับการเติบโตและการเปลี่ยนแปลงในอนาคต จนกว่าจะได้ระบบที่สมบูรณ์ที่สุด แต่ต้องมีการวางแผนกำหนดตั้งแต่เริ่มโครงการพัฒนาระบบให้ชัดเจน

4. ประเมินประสิทธิภาพและความพึงพอใจระบบสารสนเทศแม่ข่ายผ้าแล้วผู้ไท
ผู้ไท แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว

การประเมินประสิทธิภาพระบบสารสนเทศแม่ข่ายผ้าแล้วผู้ไท
แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับการออกแบบและพัฒนาระบบสารสนเทศแม่ข่ายผ้าแล้วผู้ไท แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว ซึ่งผู้ออกแบบและดูแลระบบได้หนดขั้นตอน กระบวนการให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรินทร์ ศิริอำพันธ์กุลและคณะ (2548) รายงานการวิจัยการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปฏิบัติการการพัฒนางานทอผ้าไหมภูมิปัญญา ท้องถิ่นครบวงจร

การความพึงพอใจระบบสารสนเทศแม่ข่ายผ้าแล้วผู้ไท แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว พบว่า ผู้ใช้งานมีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งส่งผลมาจาก ประสิทธิภาพของระบบสารสนเทศแม่ข่ายผ้าแล้วผู้ไท แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว เป็นไปตามหลักการ ทำงานของระบบ และการวิเคราะห์ข้อมูลเข้าสู่ระบบเพื่อให้ได้สารสนเทศที่ตรงตามความต้องการของผู้ใช้งาน ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านประสิทธิภาพและโยชน์ของระบบ ด้านประสิทธิภาพและโยชน์ของระบบ ด้านการออกแบบ ด้านการสนับสนุนและการให้บริการการใช้งาน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ พัชรภรณ์ ปันแก้ว (2549, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาาระบบสารสนเทศเพื่อเผยแพร่องค์ความรู้ ด้านศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นจังหวัดน่าน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยเรื่อง ระบบสารสนเทศแม่ข่ายผ้าแล้วผู้ไท แขวงสะหวันเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ดังนี้
หน่วยงานภาครัฐบาล องค์กรเอกชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนา ผ้าทอ สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินงานได้ดังนี้

1.1 ระบบสารสนเทศแม่ข่ายผ้าแล้วผู้ไทเป็นต้นแบบและนำไปในการ พัฒนารูปแบบลวดลายหรือการต่อยอดออกแบบผลิตภัณฑ์อื่นๆ ต่อไปใช้ประกอบการ วางแผนด้านการพัฒนาผ้าทอ

1.2 ใช้เป็นแบบอย่างหรือแนวทางเพื่อการพัฒนาาระบบสารสนเทศใน การสืบสานมรดกภูมิปัญญาด้านอื่นๆ

1.3 ใช้เป็นฐานข้อมูลแหล่งการเรียนรู้ระดับชุมชน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยครั้งนี้ มีข้อมูลหลายประเด็นที่น่าสนใจและควรดำเนินการ ศึกษาวิจัยเพิ่มเติมหรือต่อยอดงานวิจัยนี้ได้แก่

2.1 ควรมีการศึกษาการพัฒนาาระบบอย่างต่อเนื่องเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ของระบบฐานข้อมูล

2.2 ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศชุมชน ทั้งนี้ เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่จะสนับสนุนให้การใช้มีประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพผลสูงขึ้น